

Codex diplomaticus et epistolaris regni Bohemiae II. Ed. G. Friedrich. Pragae 1912, č. 96, s. 92-94; ACRB I, č. 3, s. 6-8.

Fridrich, z boží milosti a přízně vyvolený císař, vždy rozmnožitel říše, král Sicilie, vévodství Apulie a knížectví Kapue. Protože ozdoba a moc císařská předchází náš stav, že nejen hodnosti ostatních knížat, nýbrž i královská žezla uděluje náš majestát, pokládáme za slavnou a velikou věc, že v tak velikém dobrodiní naší štědrosti i jiným vzrůstá rozmnožení královské důstojnosti a že tím naše vznešenost netrpí nijakou újmu. Proto my po přihlédnutí k přeslavným službám oddanosti, které veškerý lid český od dávného času věrně a oddaně prokazoval římské říši, a že jasný král jejich Otakar od začátku mezi jinými knížaty, zvláště před ostatními nás zvolil císařem a při naší volbě ustavičně a užitečně setrval, jako náš milý strýc blahé paměti král Filip po radě knížat svým privilegiem ustanovil, také my jej králem ustanovujeme a potvrzujeme, a tak posvátné a důstojné ustanovení schvalujeme a království české štědře a beze všeho vymáhání peněz i obvyklé spravedlnosti našeho dvora jemu a jeho nástupcům na věky propůjčujeme a chceme, aby kdokoli z nich bude zvolen králem, k nám nebo našim nástupcům přijel a náležitým způsobem odznaky královské přijal. Také povolujeme, aby on a jeho nástupcové drželi všechny hranice, které patří zmíněnému království, ať již by byly jakkoli odcizeny. Také jemu a jeho dědicům úplně povolujeme právo a moc uvádět v úřad biskupy jeho království, ale tak, aby se těšili té svobodě a bezpečnosti, kterou mívali od našich předchůdců. Ustanovujeme pak z nadbytku naší štědrosti, že řečený jasný král nebo jeho dědicové nejsou povinni účastí na žádném našem sněmu, s výjimkou těch, které bychom svolali do Bamberku nebo Norimberku, nebo kdybychom drželi sněm v Merseburgu, tam také jsou povinni účastí. Pokud by kníže polský přijal pozvání, mají mu dát průvod, jako někdy jejich předchůdcové, králové čeští činivali, ale tak, aby jim napřed byla určena lhůta šesti neděl k návštěvě řečených sněmů. S tou však výhradou, kdybychom my nebo naši nástupcové byli v Římě korunováni, ponecháváme na vůli řečeného Otakara nebo jeho nástupců, aby k nám vyslal tři sta ozbrojenců, nebo vyplatil tři sta marek. K trvalé paměti a moci tohoto našeho ustanovení a potvrzení poručili jsme toto privilegium sepsat rukou Jindřicha z Pairis, notáře a věrného našeho, a zlatou bulou naší stvrdit roku, měsíce a indikce níže psaných. Této věci svědkové jsou tito: arcibiskup z Bari, biskup tridentský, biskup basilejský, biskup kostnický, biskup churský, opat reichenauský, opat Svatého Havla, opat weisenburský, Berthold z Neuffen, protonotář královského dvora, hrabě Oldřich z Kyburgu, hrabě Rudolf z Habsburku a lantkrabě alsaský, hrabata Ludvík a Heřman z Freiburgu, hrabě Werner z Hohenburku, urozený Arnold z Wartu, Rudolf fojt z Raprechtsweileru, Rudolf z Ramensbergu, Albero z Tanhausu komorník a mnoho jiných velmožů a urozených a svobodných, jejichž svědectvím je toto privilegium potvrzeno. Stalo se léta od vtělení Páně tisícího dvoustého dvanáctého, v měsíci září, v patnácté indikci, království však pána našeho Fridricha nejjasnějšího vyvoleného císaře Římanů a vždy rozmnožitele říše, krále sicilského roku patnáctého. Dáno ve vznešeném městě Basileji rukou Oldřicha místopronotáře šestých kalend říjnových šťastně amen.